

deljo, učitelj v pokoju, g. Iv. Juvanec v 79. letu svoje starosti N. v m. p.

— **Umrli** je minoli teden v Podnartu pri Kropi nadučitelj g. Marko Kovšca. N. v m. p.

— **Izpred porotnega sodišča.** Dne 26. februarja obsojen je bil pri prvi obravnavi 27letni zidarski pomočnik Anton Jenko iz Področja v kranjskem okraju zaradi hudodelstva uboja in težke telesne poškodbe na osem let težke ječe. — Pri drugi obravnavi istega dne obsojena je bila 25letna dekla Frančiška Kernel iz Slavine v postojinskem okraju zaradi hudodelstva detomora na pet let težke ječe. — Dne 27. februarja obsojen je bil 32letni Miha Hribar, bivši hlapec na Krumperški graščini pri Brdu, zaradi hudodelstva uboja na dve leti težke ječe. — Dne 28. februarja obsojen je bil France Hribernik, hlapec v Gabrku pri Škofji Loki, na 1 let težke ječe, ker je 13. maja 1893 z nožem zaklal v levo roko svojega bratranca Fr. Trilerja.

— **Nova uniforma za pešce.** V vojnem ministerstvu vršila so se posvetovanja glede uvedbe nove barve za uniformo pešcev. Sklenilo se je uvesti sivo barvo, kakoršno imajo lovci in deloma deželni brambovci. O podrobnostih se bode še sklepalo.

— **Orožniški postaji** v Vidmu in v Ortneku ob kočevski železnici, sta se opustili. Postaji sta se bili namreč ustanovili le za čas železniške zgradbe.

— **Za šolo na ljubljanskem barji** zgradila bo mestna občina posebno poslopje, prostorno za dvo-, oziroma trirazrednico ter s stanovanjem za učiteljsko osebje. Dosedaj je bila šola nastanjena v privatni hiši.

— **Požar** je uničil minolo soboto v Hrašah pri Postojini štiri poslopja. Škode je 3000 gld. Pogoreleci so bili sicer zavarovani, a za majhne svote.

— **Mertveca** potegnili so dne 22. febr. pri Spodnjih Ribčah iz Save. Kdo je utopljenec se ni še dognalo natančno.

Veliko poneverjenje.

Na Dunaji se sedaj govori o tem, da se je ustrelil glavni blagajnik blagajnice državnih dolgov Adolf Ferles. Pokojnik je bil rojen leta 1844. v Szozyrku v bjalskem okraju v Galiciji. V mladih letih je bil častnik, potem je pa bil uradnik pri blagajnici državnih dolgov in se popel do osmega činovnega razreda. Dolgo časa je ta gospod jako solidno živel, bil občno spoštovan, z veliko vestnostjo je opravljal svoj posel.

Pred malo leti odprl na Kolovratovem ringu kavarno. Nad tem so se nekaj izpodtikali njegovi predstojniki. Zaradi tega je kavarno prepisal na svojo ženo, Karolino, vodil jo je pa sam.

Ob jednom se je jako premenil. Poprej tako soliden mož, jel je pijan prihajati v urad. Premišljevali so že, da bi ga upokojili, le zaradi njegovega dolgoletnega in poprej toli vestnega in natančnega službovanja so mu prizanašali. Zahajal je v slabe družčine, posebno se pajdašil z gledališkimi igralkami in drugimi tacimi umetnicami, ž njimi popival šampanjec, katerega je seveda le on plačeval. Nosil se je po najnovejši modi in zahajal na razne veselice.

Po letu lanskega leta se je zaljubil v cirkusno jahalko Marjeto Angeli, ki je tedaj stanovala v Ronacher-

jevem hotelu in imela zveze z nekim ruskim grofom. Ferles je nadlegoval gospodično Angeli s svojimi ljubezenskimi ponodbami in jej grdil ruskega grofa, pošiljal jej drag nakit in sploh široko odpiral denarno mošnjo. Ruski grof se je ustrelil, ko je poprej svoji ljubljenci kupil cirkus Amato v Brnu, in sedaj se je Ferles še bolj bližal lepi Angeliji. On je sprožil misel, da še vzame cirkus Renz v najem in je gospodičini Angeli obljubil, da bode preskrbel potrebni kapital. Direktorica je imela še nekega družega podpiratelja gospoda prodajalca pohišja Neuratha, kateri se je pa jel upirati, ko je videl, da cirkus ne nese. Ferles se je z Neurathom sporazumil, da je on plačnik za denar, ki ga posodi gospodični Angeli na menice.

Gospodična Angeli ni bila posebno uneta za Ferlesa, temveč je imela še nekega družega mladega ljubljenca. To je Ferlesa močno dražilo, ali skušal se jej je s tem prikupiti, da jej je dajal še več denarja in plačeval šampanjec. Nekaterim se je že vse čudno zdelo. Govorilo se je, da se ne spodobi za državnega uradnika, da se spušča v take stvari. Občno so bili ljudje prepričani, da ima Ferles veliko dolgov.

Koncem januarja je prišel iz Pariza izvrstni cirkusni jezdec Renrew, kateri je zahteval po 50 gld. za vsak večer. Ferles, ki se je že bil naveličal vednih plačil, je Renrewa imenoval sleparja. Ta ga je potepljal po lici rekši, mislite si, da sem vas oklofotal. Ferles je hotel udariti s stolom Renrewa, pa so mu ubranili. Potem je odšel, in je tudi pustil gospodično Angeli, katera je s svojim cirkusom naredila bankrot.

Ferles je že 20 let služil pri glavni blagajnici državnih dolgov. Po vrsti je bil osmi izmed 13 glavnih blagajnikov pri blagajnici državnih dolgov.

V njegovem oddelku sa bili spravljene novi cekini po 20 kron. Poleg tega je imel blagajnico s papirnim denarjem.

Te dni je pa šel jeden uradnik v pokoj in vsled tega so pregledali glavno blagajnico. Glavni blagajnik je bil popolnoma miren, ko se je začelo pregledovanje. Nadejal se je, da pogledajo le zgornje vrečice, kakor je že navadno, druge vreče se bodo pa le prešteli. Sedaj se je pa revizija vršila z veliko natančnostjo. Vrečico, za vrečico so pregledali. Ko izvlečejo jedno spodnjo vrečico, je Ferles obledel, rekel je, da mu je od vročine slabo, da pojde ven in se kmalu povrne. Povrnil se ni več. Ko ga le ni bilo, se je preiskovanje brez njega nadaljevalo. Vrečico za vrečico so izvlekli in našli mesto zlata bronast denar po dva vinarja. Pri pregledovanju bankovcev se je tudi našlo, da jih manjka. Komisija je konstatovala, da v vsem manjka 105.000 gld.

Ferles je najprej obiskal nekega prijatelja inženirja in mu potožil, da mu je nekdo podtaknil mnogo slabšega denarja. Inženier mu je svetoval, da se vrne v urad, ter se stvar morda poravna.

Ferles se ni vrnil v urad, temveč se je v Prateru ustrelil.

Bil je tudi predsednik združenemu veteranskemu voju; kot častnik odlikovan z zlatim zaslužnim križem s krono in vojno svetinjo, za veteranstvo se je jako zanimal.

Ferles je tudi pri veterancih za precej osleparil. Pregled veteranske blagajnice društva nadvojvoda Albrecht je pokazal, da manjka 11.000 gld. Hranilnične knjižice je namreč ponarejal. Govori se, da je tudi ponarejal menice, vendar se o tem nič gotovega še ni izvedelo.

Anarhistična pravda na Dunaji.

Minoli petek končala se je na Dunaji pravda proti 14 zatoženim anarhistom. Ker je bila obravnava tajna, ne moremo poročati natančnosti o tej pravdi. Iz izjav zatožencev je pa gotovo jasno, da bi radi dosegli, da bi ne bilo Boga v nebesih, in nobenega gospodarja na zemlji. Po spisih, ki so jih razširjali, so delavce hujskali, da naj začno z vsemi sredstvi boj proti vsem, kateri kaj imajo in sami so že pripravljali na ta zavraten boj. Pripravljali so bombe, da bi ž njimi razruševali imetje drugih in pa prežili po njih življenji.

Posebno so si pa prizadevali, da bi vojake zapeljali k nezvestobi. Anarhisti vseh držav poslednji čas delajo na to, da svoje ideje razširijo mej vojake, češ, če vojaki z nami potegnejo, pa se sedanja človeška družba več ne more braniti.

Sodišče je po izreku porotnikov obsodilo Franca Haspela zaradi veleizdaje, potem pa, ker je vojake zapeljal k nezvestobi in izdelaval bombe, v desetletno ječo, ravno zaradi teh hudodelstev so pa obsodili Štefana Hanela v osemletno ječo. Martin Stibula je bil obsojen zaradi veleizdaje in pa zaradi širjenja spisov, v katerih se pozivljajo delavci, da naj se poslužujejo razstrelil, v štiriletno ječo. Fran Modraček, kateri je bil obsojen tudi v pravdi proti „Omladini“, je obsojen zaradi veleizdaje v dveletno težko ječo. Matija Wellner je bil obsojen zaradi veleizdaje in pa izdelovanja razstrelil v štiriletno ječo. Državni pravdnik je v svojem govoru Modračka in Wellnerja bil označil za najnevarnejša. Ta dva sta jako prebrisana moža, dobro sta vedela, kaj delata, drugi so pa bili bolj zapeljani in tudi nimajo taci duševnih zmožnostij, da bi mogli vse dobro presoditi. Oton Krečman je bil obsojen zaradi veleizdaje, hudodelstva po zakonu o razstrelilih v štiriletno ječo. Ravno zaradi teh dveh hudodelstev je bil obsojen Janez Vopatek v štiriletno ječo. Vaclav Plachy je pa zaradi rušenja javnega reda dobil tri leta ječe.

Matija Fleischhaus, Jože Sehnal, Matija Stetka, Karol Katze, Jožef Komoret in Janez Fiola so pa bili oproščeni. Proti njih oproščenju državni pravdnik ni vložil pritožbe.

Vsi obsojenci so dobili 37 let ječe. Nastopili so takoj svojo kazen, nobeden se ni tudi proti obsodbi, niti proti previsoki kazni pritožil.

— **Nasledki razstave** v Čikagu niso veseli. 750.000 ljudij je brez vsega dela in zaslužka. Mej temi so ljudje vseh stanov. Ljudje se cilindri in svetlimi čevlji morajo najnavadnejša dela opravljati, da se le prežive. Varnost je v Čikagu sedaj jako majhna. Ljudje hodijo zvečer po ulicah zlasti stranskih le z revolverji. Mestno oblastvo pa izganja ljudi brez dela iz mesta, ne brigajoč se, kaj bode ž njimi.

— **Svetozar Hurban Vajanski**, vodja ogerskih Slovakov je dne 17. zapustil szegedinsko ječo, kjer je bil zaprt jedno leto. Te dni je obiskal svojega brata, evangelijskega župnika v Stari Pazui na Hrvaškem. S Hrvaškega se povrne v svojo domovino, da nadaljuje delo za svoj narod.

— **Nemiri v Champagni**. V Champagni na Francoskem so vpeljali poseben davek, kateri se pobira od vinogradnikov in porablja za zatiranje trtne uši. Prebivalstvo se brani na vso moč plačevati ta davek. V Vertusu so te dni hoteli rubiti zaradi tega davka. Uradniki so sabo vzeli dvanajst žandarjev. Svojega posla pa ta komisija ni mogla opraviti, ker se jej je ustavilo kacic 300 ljudij, njim na čelu dva jezdeca. Tudi nekaj biciklistov je bilo zraven. Žandarji so nekaj razgrajalcev prijeli, ali so jih jim ljudje zopet iztrgali. Žandarski stotnik se je bil nekaj zamotal v svoje ostroge, ko je hotel nekega razgrajalca prijeti, razjarjeni ljudje so pali po njem. Le težko so ga drugi žandarji obvarovali, da ga niso ubili. Komisija se je povrnila, ne da bi bila kaj opravila.

— **Roparski napad v župnišči**. V Chmielowu na Ruskem Poljskem so oboroženi roparji napali župnišče. Župnikovo sestro so ubili, gospoda župnika tako dolgo mučili, da jim je izročil vse svoje premoženje v znesku blizu 4000 rubljev. Roparji so izginili brez sledu.

— **Sneg**. Pred dobrim tednom je po vsej Turčiji padel debel sneg. V Carigradu so ga imeli čevelj na debelo, kakor poprej že več let ne.

— **Okradeno sodišče**. Tatje so v Pulji vlomili v okrajno sodišče in odnesli iz blagajnice vložb za 2000 gld. Kolika je predrznost tatov, kaže, da je baš v tisti hiši pri tleh stražnica mestnih stražnikov, kateri pa ni nobeden čutil, ko so tatje lomili.

— **Človekoljuben mohamedanec**. V Smirni umrl je mohamedanec Hadži Ahmed Zade efendi, ki je volil vse svoje premoženje kacic 7 milijonov frankov v dobrodelne in cerkvene namene. S tem denarjem zgradi se bolnica in mošeja (mohamedanska cerkev.)

— **Trojen umor**. V Edingenu na Luksemburškem so bili umorjeni in oropani mestni župnik, njegova kuharica in njegova mati in njih trupla sta morilca, ki sta dva delavca, vrgla v reko.

— **Roparji na Španjskem** se vedno množe. Nedavno so blizu Cadixa odpeljali tri bogate posestnike v gore in zanje zahtevajo veliko odkupnino. Sodi se, da so ti roparji anarhisti.

— **Ženske — hazardne igralke**. Na Dunaji je te dni sodišče obsodilo 4 gospe, ki so se shajale pri neki uradniški vdovi in igrale hazardno igro „Mariandl“. Ovadila jih je neka gospa, katere niso pustile, da bi ž njimi igrala, ker se je rada prepirala. Nekega dne je prišla v stanovanje uradniške vdove policija in zasačila omenjene gospe pri igri. Vzela jim je 78 kr., ki so ležali na mizi in poizvedela njih imena. Pri sodišči so se zagovarjale, da niso vedele, da je igra prepovedana in da so igrale bolj za zabavo. Jedna je lepo prosila, da je naj ne obsodijo, ker se sicer ne bode upala pred moža, kateremu je večkrat očitala kvartanje. Sodnik se na vse to ni oziral in vse obsodil v globo 3 oziroma 5 gld. in še pristavil, da bi jih iztirali iz Avstrije, ko bi bila katera inozemka, kar pa k sreči nobena ni.